Donderdag, 30 April 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 3588

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
I. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Gennevilliers bij Parijs aangevallen.

De Japs bereiken de Birmaweg en sluiten China's „achterdeur."

Geruchten over Duitse vredesvoorstellen houden aan.

Spoedig bijeenkomst Hitler-Mussolini-Osjima.

VOOR 31.000 VLIEGTUIGEN.

President Roosevelt tekende een aanbestedingswet voor 19 milliard dollar, waaronder gelden voor 31.000 nieuwe legervliegtuigen (Washington, (AP) 29.4).

DUDLEY POUND IN ENGELAND TERUG.

De Canadese Marine maakte bekend, dat de Eerste Zeelord Sir Dudley Pound in Engeland arriveerde na van Canada uit over de Atlantische Oceaan te zijn gevlogen. Terwijl hij in Noord-Amerika was, bezocht hij Washington met Generaal Marshall en confereerde over de Geallieerde strategie (Ottawa, (AP) 29.4).

VERKLARINGEN VAN SIR ARCHIBALD SINCLAIR.

Sir Archibald Sinclair, Staatssecretaris voor de Luchtvaart, deelde aan het juichende Lagerhuis mede, dat Groot Britannië's bombardementspolitiek werd toegelicht door de aanvallen op Lübeck en Rostock. Zij is dezelfde gebleven: „om de capaciteit van den vijand om oorlog te voeren te vernietigen."

De verklaring van den Secretaris van Luchtvaart werd afgelegd in antwoord op een vraag van het arbeidslid Thys Davies, of de geïntensificeerde bombardementen betekenen, dat Groot Britannië afstand heeft gedaan van zijn vroeger verklaarde politiek om alleen militaire objecten aan te vallen. Toen Davies ook vroeg of Sinclair foto's had gezien van de niet-militaire vernieling in de Duitse stad Lübeck, onderbraken leden hem met de vraag: „Wat zeg je dan van Bath?" (Londen, (AP) 29.4).

VOORSTEDEN VAN PARIJS GEBOMBARDEERD.

Gemeld wordt, dat de voorsteden van Parijs in de nacht van Woensdag hevig gebombardeerd zijn door Groot Britannië's Royal Airforce. Er werden echter nog geen biezonderheden verstrekt. (Vichy, (AP) 30.4).

DUINKERKEN AANGEVALLEN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Hedenmiddag viel een sterke strijdmacht van gevechtsvliegtuigen, geëscorteerd door Boston-bommenwerpers, de dokken van Duinkerken aan. Andere gevechtsvliegtuigen voerden een vlucht uit boven Noord-Frankrijk waarbij 2 vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden vernield. 2 Onzer gevechtsvliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 29.4).

DE CONFERENTIE VAN MUSSOLINI MET ZIJN PRAEFECTEN.

De fascistische pers commentarieerde uitgebreid de conferentie van gisteren tussen Mussolini en de fascistische Praefecten. De pers wees erop, dat de problemen, welke hoofdzakelijk besproken werden, die waren van het voedseltransport, de import, de wisselvalligheid van de oogst van sommige producten plus „een zeker gebrek aan discipline". De Duce had de Praefecten naar Rome geroepen voor een conferentie in het Palazzo Venetia over nieuwe maatregelen om de discipline en de oorlogseconomie te handhaven.

„La Tribuna", die de bijeenkomst besprak, zeide, dat het voedselprobleem, „dat reeds ernstig was, thans verergerd is door de noodzaak om de mensen in de bezette gebieden te helpen".

Mussolini zeide tot de Praefecten, dat Italië's voedselproblemen gezamenlijk met de moeilijkheid van het transport en de import plus het feit, dat de oogst van het afgelopen jaar middelmatig is gedwongen hebben tot het rantsoeneren, vooral van brood, tot zulk een laag niveau, dat haast de grens bereikt is.

Mussolini zeide, dat een tweede oorzaak van de moeilijkheden is bedrog en gebrek aan discipline van zekere personen". Hij zeide, dat deze onverbiddelijk zijn en nog zullen worden gestraft.

Zij zullen worden beschouwd als verraders en men zal „geen genade" met hen kennen. De Duce zeide, dat de totale energie van het land voor oorlogsdoeleinden moet worden gebruikt. Daarom wordt de burgerlijke mobilisatie beschouwd als militaire dienstplicht en zij, die geen gehoor geven aan de oproep zullen voor de militaire rechtbank worden gedaagd (Rome, (AP) 29.4).

ITALIË WIL GEEN VREDE.

Een semi-officiële Italiaanse verklaring zeide, dat de berichten, volgens welke Italië een afzonderlijke vrede zou verlangen, een „gewone manoeuvre zijn om de werkelijke bedoeling van Groot Britannië en Amerika te vermommen, teneinde tot zulk een oplossing te geraken ten koste van alles" (Rome, (AP) 29.4).

DUITSLAND DOET VREDESVOORSTELLEN.

Het Vrije Franse nieuwsagentschap berichtte zonder nadere aanduiding, dat Duitsland, drie vredesvoorstellen gedurende de laatste 6 weken aan Groot Britannië heeft gedaan.

Het agentschap zeide, dat de voorstellen eerst door Turkije werden gedaan, de tweede maal door Zwitserland en de derde maal door Zweden. Gezaghebbende Londense kringen wezen het bericht echter af als „nonsens" en zeiden, dat voor zover hun bekend is geen vredesvoorstellen werden gedaan.

Het agentschap zeide, dat Duitsland een vrije hand zoekt om zich te concentreren aan het Russisch front en een „Goering memorandum" van 9 bladzijden aan Groot Britannië heeft overgelegd. Dit memorandum, dat een basis is van alle drie „voelers" zou hebben voorgesteld:

1) Dat Groot Britannië en de Verenigde Staten de heerschappij van Duitsland in Europa erkennen, terwijl Duitsland dan bereid zal zijn de Anglosaksische voorstellen voor het toepassen van de nieuwe orde te overwegen;

2) Dat Duitsland zulke Russische gebieden zal annexeren als het nodig acht om de Europese levensruimte te voltooien;

3) Dat Duitsland zo goed als alle Franse, Belgische en Nederlandse koloniale bezittingen zal beheren.

Het agentschap zeide, dat, indien de Geallieerde mogendheden die fundamentele voorwaarden zouden aanvaarden, Duitsland dan zou ondernemen om:

1) Het Brits Imperium te erkennen in zijn huidige vorm;

2) Het „toezicht" van de Verenigde Staten over Zuid-Amerika te erkennen, „zowel in de politieke en economische spheren";

3) Samen te werken voor het instellen van een systeem van vrije landen tussen de drie „Imperiums" (Londen, (AP) 29.4).

DE BEDREIGING VAN HITLER.

Wesley Gallagher seint uit Londen:

De bewoners van Groot Britannië's kleine steden maakten zich kalm gereed om Hitlers gedreigde aanvallen te verduren. Duitse vliegtuigen brachten reeds de dood over Engelands historische plekken, zulke als Exeter, Bath, Norwich en York en de radio van Berlijn dreigde met het bombarderen van elk Brits gebouw, dat met 3 sterren gemerkt is in Baedeker. Baedeker is een reisgids voor toeristen en 3 sterren geven de plekken aan van het hoogste belang.

Ingelichte bronnen zeiden, dat het dodental onder de burgers door bombardementen deze maand waarschijnlijk het hoogste zal zijn sedert Juli van het vorig jaar toen de Duitse luchtmacht eindelijk haar aanvallen op grote schaal op Groot Britannië's grote steden opgaf.

Zelfs in de kalmste maanden ging er nauwelijks een nacht voorbij, dat niet iemand gedood of verminkt werd aan het burgerlijk front. Tot het eind van de vorige maand werden 43.822 personen gedood en 50.482 gewond. Gedurende de herfst van 1940 en de lente van 1941 werden de mensen van de grote steden Londen, Liverpool en Plymouth hevig bestookt. In de afgelopen winter moesten de vissers, boeren en inwoners van kleine steden eraan geloven, dikwijls door een enkel vliegtuig, dat bij de dageraad laag over het gehucht kwam vliegen. Deze bombardementen kwamen weinig op de voorpagina's van bladen te staan in Engeland of Amerika, doch in Januari werden bij zulke aanvallen 112 personen gedood, in Februari 22 en in Maart 21. Het is onmogelijk elke stad in Groot Britannië te verdedigen met grote strijdkrachten, doch Hitlers mannen zullen geen gemakkelijk mikpunt vinden. De vernieling van 5 uit de 20 bommenwerpers, die York gisterenavond aanvielen, was een der hoogste gemiddelden van de defensie (Londen, (AP) 29.4).

SOVJET-COMMENTAREN.

De Sovjet-pers vond een toenemende Duitse vrees voor een tweede front in Europa in de redevoering, die Hitler op Zondag voor de Rijksdag hield. Leidende officiële nieuwsbladen gaven heden allen een overzicht van de rede na twee dagen van nauwkeurige bestudering.

„Hitler gesteld voor het spookbeeld van een tweede front" schreef Ilya Ehrenburg in een karakteristiek commentaar in „Rode Ster". „Steden in het Westelijk gebied van de Verenigde Staten produceren tanks en vliegtuigen".

David Zaslavsky, een leidende redacteur van „Pravda" schreef: „Hitler is bang voor nieuwe fronten in Europa. Hij weet niet wanneer de nieuwe slag zal komen en poogt de Duitsers over te halen niet bang te zijn. Maar wie zal geloven, dat hij overal sterk kan zijn — in het Westen en in het Oosten".

De nieuwsbladen zagen in de rede ook tekenen van een toenemende ontevredenheid in Duitsland en een splitsing van de leidende fascistische groepen. „Izvestia" zeide, dat Hitler bang is voor zijn eigen Generaals en Officieren „doch vooral voor zijn eigen volk". Het blad zeide verder, dat Hitler een „nieuw offensief geopend heeft tegen het binnenlands front van ontevredenen en ongedisciplineerden" (Kuibysjev, (AP) 29.4).

VRIJE DAGEN IN DUITSLAND AFGESCHAFT.

De radio van Berlijn zeide, dat een besluit werd uitgevaardigd, dat alle vrijaf op Zondagen afschaft (Londen, (AP) 29.4).

6 MILLIOEN MAN VOOR HET DUITSE OFFENSIEF.

Frank O'Brien seint uit Istanbul:

Schattingen, die gebaseerd zijn op inlichtingen, welke verkregen werden uit neutrale kringen te Bucuresti door een neutralen diplomaat, geven te kennen, dat de as ongeveer 280 divisies tegen de Russische verdedigers zal werpen als het nieuwe offensief begint. Men gelooft in Geallieerde kringen, dat de hinderende Russische aanvallen, die den Duitsers geen rust gegund hebben in de herfst en de winter hebben gerekt, het begin van het offensief hebben uitgesteld tot na 1 Juni, hoewel men gelooft, dat het oorspronkelijke plan was om niet later dan 1 Mei te beginnen 280 Divisies zou een totaal betekenen van meer dan 6 millioen soldaten: Duitse, Roemeense, Hongaarse en Italiaanse.

De Hongaarse en Roemeense bijdragen moeten volgens deze inlichtingen nog zeer twijfelachtig zijn. Beide landen schijnen nog een spel te spelen van wantrouwen, waardoor zij hopen hun bijdragen zo klein mogelijk te houden. Toen de berichtgever Bucuresti verliet, beloofde Hongarije 10 divisies tegen Rusland te zenden, terwijl Roemenië er 15 beloofde.

Een veelbetekenend aspect van dit bericht is, dat zowel Roemenië als Hongarije nog grote legers in eigen land zouden hebben, waarmede zij elkaar zouden kunnen bestrijden, indien zij daarvoor een kans kregen door een ogenblik van Duitse zwakte.

Algemeen wordt geschat, dat de Duitsers het offensief van 1941 tegen Rusland openden met 200 divisies. Dit jaar hopen de Duitsers behalve de hulp van Hongarije en Roemenië 6 divisies van Italië te verkrijgen en 3 of 4 die geronseld werden op basis van de anticommunistische kruistocht in Croatië, Noorwegen, Frankrijk en Spanje. Dan zal Duitsland nog moeten zorgen voor 245 tot 250 divisies. Dit zal de Duitse mankracht erg uitputten, aangezien de meest betrouwbare schattingen, die hier beschikbaar zijn, de Duitse garnizoens in Europa: Noorwegen tot Pyrenneeën, plaatsen op ongeveer 2½ millioen met nog 350.000 in de Balkan, de Aegeïsche eilanden, Afrika en Italië (Istanbul, (AP) 29.4).

Het nieuws van vandaag.

Het gebied van Parijs werd gebombardeerd. De Raf hield zich aan de belofte om terug te keren en de fabrieken, die voor de Duitsers werken, te verpletteren. Ditmaal waren het de Gnome-Rhone Aero fabrieken, die vliegtuigmotoren voor de nazies maakten (blz. 3). En de dag was nauwelijks begonnen, of de aanvallen op de bezette gebieden werden hervat (blz. 3).

Andere bombardementen in West-Europa waren van minder belang. In het Verre Oosten vielen de Geallieerde luchtmachten Lae weer aan op Nieuw Guinea en vernietigden of beschadigden er 20 Japanse toestellen op de grond. Van Australië komt ook het nieuws, dat Brigadier Generaal Harold H. George omgekomen is bij een vliegongeval. Met den Generaal verongelukte nog een andere bekende: Melville Jacoby, de Correspondent van „Time" en „Life". In „Time" van 27 April jl. vinde men nog een artikel van hem, getiteld „For the Boys on Bataan" (blz. 3).

Boven Birma schoten de Noordamerikaanse kunstvliegers weer een 22 en mogelijk 24 Japanse toestellen bij luchtgevechten neer zonder verlies voor zichzelf (blz. 3). De strijd in Birma is overigens niet zo gunstig voor de Verenigde Landen en zelfs zeer slecht. De Japanners hebben namelijk de spoorlijn tussen Mandalay en Lasjio doorgesneden en Lasjio zelf bereikt. Hier begint de Birmaweg en alzo is feitelijk de achterdeur van China door de Japs gesloten.

Nog een andere akelige bedreiging voor de aanvoerlinie naar China met het klaarblijkelijke doel de Chinese posities te omvatten, was de aanval op Hsipaw op 40 mijl ten Zuid-Westen van Lasjio. Zo ernstig is de Japanse bedreiging voor de gehele positie als resultaat van dit alles, dat het Chinese commando zich gedwongen voelde te verzekeren, dat men geen bedoeling heeft de strijd in Birma op te geven. Naar het Chinese communiqué meldt, bereikten de Japanners bij hun opmars naar Hsipaw reeds de plaats Namnang. Dit moet waarschijnlijk zijn Namlan, op 25 mijl ten Zuid-Oosten van Hsipaw (blz. 3).

Hoewel de Russen hier en daar nog voortgang blijven maken, hebben er geen grote operaties plaats aan het Russisch front. Een bericht uit Bucuresti geeft echter te kennen, dat de nazies 280 divisies gereed houden voor het offensief. Dit zou meer zijn dan bij de aanval in Juni 1941. Wij betwijfelen het echter of de nieuwe divisies even groot zijn (blz. 1). En dan houden de geruchten aan, dat Duitsland een vrede zou zoeken met Groot Britannië (blz. 1).

De Kroonprinses verjaart

Vandaag verjaart Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana. Het is bijna twee jaar geleden, dat de nazies het Moederland overvielen en onder de voet liepen. Bijna twee jaar geleden moest het Huis van Oranje vluchten voor de naderende barbaren, die eerst tevergeefs poogden ons Koningshuis uit te moorden. Onze Kroonprinses leeft, met de beide Prinsesjes, in het verre, maar veilige Canada, waar Hr. Ms. „Sumatra" haar bracht — geen Nederlander heeft indertijd zonder ontroering de beschrijving van die tocht gelezen. Prinses Juliana is gescheiden van de Koningin en van Prins Bernhard. Zij maakt, ongetwijfeld, moeilijke tijden door, maar is ons allen ten voorbeeld in moed en vastberadenheid.

Verscheidene woorden uit haar mond, gesproken in Canada, zullen voor de geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden worden bewaard.

Het zijn trouwens zonder uitzondering fiere en prachtige woorden, welke wij van ons Vorstenhuis, terwijl het Moederland zuchtte onder tyrannie, hebben vernomen. Pas in Canada aangekomen zeide onze Kroonprinses: „Ik vraag niet om uw medelijden". Daarmede werd de geest van Nederland treffend getypeerd. Geen Nederlander vraagt in deze tijd om medelijden. Wij gaan het Moederland bevrijden, wij zullen daarvoor ieder offer over hebben, en het is ons een voorrecht en een eer, dit te doen aan de zijde onzer bondgenoten.

Verleden jaar, in een Noordamerikaans Paasprogramma door de radio, heeft Prinses Juliana een toespraak gehouden, waaruit wij vandaag enkele zinsneden willen aanhalen, omdat Hare Koninklijke Hoogheid de dingen beter en treffender zeide, dat wij het zouden kunnen doen. „Ofschoon Nederland niemand kwaad wenste te doen, aanvaardden wij, toen wij werden aangevallen, als een eer de uitdaging om een harde strijd met al onze kracht te voeren. Hier is een vreselijke, dodelijke macht van het Kwade, welke verslagen moet worden.

De kwaadaardige haard van de ziekte moet uit het lichaam der wereld worden gesneden en zodra zij is verwijderd, hebben wij een schitterende hoop, namelijk het Goede weer op te bouwen en niet meer zo hard te zijn als vroeger. Het is een groot voorrecht aan deze strijd deel te nemen als een vereend volk en hierdoor opgenomen te worden in de bezielende eenheid, waarvan de vlammen van de rampspoeden het goud in de harten der mensen zuiveren."

En aan het slot: „De strijd is identiek aan het leven. Niemand heeft ooit of ergens een leven geleefd, dat waard was om te worden geleefd, zonder er met zijn laatste druppel bloed voor te hebben betaald. Anders is hij eenvoudig een mislukking geweest. Er is niets te groot om te offeren, nu wij gezien hebben hoe de herrijzenis, welke na de strijd zal komen, daagt. Gij, volk van de Verenigde Staten, hebt de wonderbaarlijk verziende gedachte gehad het materiële en geestelijke arsenaal van de democratie te willen zijn, de hoogste waarden ter wereld te willen redden van de vernietiging. Dit zijn tijden van biezondere grootheid. Een nieuw gevoel van eenheid is geboren.

De toekomst is vol beloften. Wij zijn op weg naar de herrijzenis van ons land."

Zulke woorden maken ons stil. Zij doen trots wellen in ons hart, dat wij deze Kroonprinses bezitten. Op de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid willen wij alleen nog zeggen, dat wij ons nooit nauwer verbonden hebben gevoeld met het Huis van Oranje, nooit vastbeslotener waren om het trouw te blijven tot de dood, dan nu.

STANDLEY NAAR KUIBYSJEV.

Admiraal William Standley, de Noordamerikaanse Ambassadeur in Rusland, keerde naar Kuibysjev terug uit Moskou, waar hij zijn geloofsbrieven overhandigde aan President Kalinin en confereerde met Premier Stalin en den Minister van Buitenlandse Zaken Vyacheslav Molotov (Kuibysjev, (AP) 29.4).

JAPANSE LANDING TE COTOBATO.

Het Hoofdkwartier van de Japanse strijdkrachten in de Philippijnen zegt, dat Japanse troepen heden vroeg geland zijn bij Cotobato, een haven aan de Westkust van Mindanao en de bezetting van de plaats voltooid hebben (Tokio, (AP) 29.4).

Curaçao.

GEBED OM REGEN.

Met het oog op de aanhoudende droogte, die Curaçao bedreigt, heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius Petrus Innocentius Verriet O.P. het volgende gebed voorgeschreven, dat voortaan na alle HH. Missen zal gebeden worden in plaats van het Gebed voor de vrede.

„Goedertierene en barmhartige God, die geen behagen schept in het lijden Uwer kinderen, vergeef ons, smeken wij U, onze zonden en wend alle straffen van ons af, die wij van Uw gramschap verdiend hebben. Verlos ons van alle kwaad naar ziel en lichaam, en zend ons, in zoverre zulks nodig is, door overvloedige regen, Uw zegen over de vruchten der aarde.

Deze genade verzoeken wij door de verdiensten van onzen Heer Jezus Christus, door de voorspraak van de Allerheiligste Maagd Maria, den H. Jozef en alle heiligen des hemels. Amen."

HANDWERKEN EN BLOEMENTENTOONSTELLING.

Vanmiddag zal in het Loge-gebouw aan het Wilhelminaplein de Handwerkbazaar en Bloemententoonstelling van de V.O.C. worden geopend om 15 uur.

De tentoonstelling blijft daarna open tot 18 uur.

Op Vrijdag en Zaterdag is de tentoonstelling open van 9.30 — 12 en 15.30 — 18 uur.

Vrijdagmiddag wordt om 17 uur de Poppenkast vertoond: Zaterdag om 16.30 uur.

Onnodig te zeggen, dat een bezoek heel hartelijk is aan te bevelen.

VOORTZETTING VAN DE ZAAK KLIP OP CURAÇAO.

Naar ons van bevoegde zijde werd meegedeeld, zal de zaak van de Krijgsraad tegen Jan Klip c.s. aanstaande Vrijdag 1 Mei om 9.30 uur op Curaçao worden voortgezet. Zo men weet had Mr. Abraham Papier op Aruba gevraagd de zaak aldaar voort te zetten, hetgeen toen door de Krijgsraad was goedgevonden. Door deze mededeling blijkt de Krijgsraad echter van besluit te zijn veranderd en wordt de zaak voortgezet op Curaçao.

STATEN VAN CURAÇAO.

Gisteravond kwamen de Staten bijeen ter opstelling van een brief aan Zijne Excellentie den Gouverneur om een onderzoek te vragen in het zo betreurenswaardige Chinezenconflict.

Na de opening behandelde Voorzitter J. H. Sprockel allereerst de „Ingekomen Stukken". Er was een verzoekschrift van het Apostolaat ter Zee om steun te verlenen aan het verzoekschrift dat het Apostolaat ter Zee gezonden had aan Zijne Excellentie den Gouverneur om te komen tot de doorvoering van het Nederlandse Schepenbesluit en de Nederlandse Zee-ongevallenwet in het Gebiedsdeel Curaçao. Te voren had de voorzitter nog een dankbrief van het Bestuur van het Apostolaat ter Zee voorgelezen, waarin deze vereniging aan de Staten dank zegt voor alles, wat zij voor de zeelieden gedaan hebben in het bizonder in hun vergadering van 21 April jl.

Ook was er nog een brief, ondertekend door verschillende verzekeringsmaatschappijen, waarin den Statenleden gegevens worden verstrekt nodig bij de bestudering van de „landsverordening houdende regelen nopens de burgerrechtelijke aanspraken ten gevolge van ongevallen met of door motorrijtuigen".

Hierna las de voorzitter der Staten de brief voor, gericht aan Zijne Excellentie den Gouverneur.

De brief luidt als volgt:

„In de vergadering van de Staten van de 21e April jl. gehouden, teneinde krachtens art. 107 van de Staatsregeling de vragen „krachtens welke regeling en door welke autoriteit zijn de Chinezen, die bij het gisteren zo ernstig gebeurde waren betrokken, in het kamp geplaatst", aan het Bestuur te stellen en om daarna nadere inlichtingen in verband met het gebeurde te vragen, is o.a. het navolgende door de Bestuursgemachtigden medegedeeld: door den Algemeen Militair Commandant:

Op Dinsdag 24 Februari 1942 manifesteerde zich de onwil van het C.S.M. personeel om te gaan varen. Speciaal de Chinese bemanning toonde zich niet bereid en kwam met eisen voor loonsverhoging.

Onderhandelingen leidden in de daarop volgende weken niet tot resultaat.

De Chinese bemanning bevond zich al die tijd op vrije voeten.

Toen alle pogingen om tot overeenstemming te komen, waren mislukt, moest op krachtiger manier worden opgetreden. Het was niet wenselijk, ook tegenover de zeelieden van andere rederijen, om deze arbeidsonwilligen met een fluwelen handschoen aan te pakken.

Bovendien moest nog worden getracht om door pressie toch nog tot varen te komen.

Op die grond werd Vrijdag 13 Maart opgetreden. De Chinezen werden door de politie opgehaald en een 18 tal werd vervolgens door Ltz. Willemse namens den Algemeen Militair Commandant gevorderd om te gaan varen. Na weigering nam de politie hen onder bewaking en bracht hen naar een door de C.P.I.M. beschikbaar gestelde barak.

De volgende morgen 14 Maart was de gehele menigte Chinezen ten getale van ± 300 op het plein vóór het politiebureau.

Wederom werden allen, man voor man, gevorderd om te varen, niet één bleek bereid.

De politie bracht ze naar dezelfde barak. Deze zaak kreeg nu een ander aanzien.

P.B. 1941 No. 146 vermeldt in art. 4 hoe ten aanzien van een onwilligen schepeling moet worden gehandeld Verhoor door een Officier, proces-verbaal enz.

Hier was echter niet meer sprake van één geval of enige gevallen van onwil tot varen, doch van een massale staking.

De procedure voorgeschreven in het P.B. kon onmogelijk op een dergelijke gebeurtenis slaan.

De omvang van het kamp voorzag evenmin in de opberging van honderden mensen.

Derhalve werd de procedure niet verder gevolgd en nam de C.S.M. Directie als bedrijfsleidster de huisvesting van haar stakend personeel op zich.

Op dat moment heeft de Algemeen Militair Commandant dus opzettelijk afgezien van verdere actie en is deze overgenomen door den Procureur-Generaal,

De gemachtigde van het Bestuur, de Algemeen Militair Commandant, bevestigde, dat de Chinezen op zijn orders in bewaring waren gesteld en dat hij ze beschouwde als onwillige schepelingen.

De gemachtigde van het Bestuur, de Procureur-Generaal verklaarde, dat de aanwezigheid van ongeveer 400 stakende Chinezen in Willemstad uit een oogpunt van openbare orde en rust bekeken uitgesloten moest zijn. Waar de stakende Chinezen aan wie als overigens niets tegen hen is in normale tijden in de regel vergunning wordt gegeven om tijdens het oponthoud van hun schip in de haven in de stad te passagieren, hier niet op welke wijze dan ook zijn toegelaten, rustte op de maatschappij, op wier schepen zij varen, de verplichting voor hen te zorgen, zolang zij niet konden worden gerepatrieerd of naar elders gezonden.

De gemachtigde van het Bestuur, de Algemeen Militair Commandant, verklaarde, dat hij nadat 300 Chinezen in het kamp waren opgeborgen, heeft nagegaan of de procedure van P.B. 1941 No. 146 op hen van toepassing zou zijn; dat hij daarna tot de overtuiging gekomen was, dat dit P.B. niet van toepassing is op een massale staking in een vitaal bedrijf; dat hij enkele dagen nodig had om tot deze beslissing te geraken; dat in deze zaak geen stukken zijn opgemaakt.

De gemachtigde van het Bestuur, de Procureur-Generaal, verklaarde, dat de Chinezen bewaakt werden door een bewaker van de C.P.I.M.; dat hem niet bekend is, dat deze bewaker bewapend was; dat hij niet weet of personen, die toelating tot de Chinezen verzocht hebben, dit geweigerd werd; dat hem niet bekend is of de heren Van Eyck en Van der Kroef beiden van te voren door of namens de Chinezen waren gewaarschuwd om de werkwilligen niet te scheiden van diegenen, die bezwaren maakten om het werk te hervatten; dat de Procureur-Generaal als hoofd der Politie noch de opsluiting, noch de afzondering noch het voortgezet verblijf van de Chinezen in het kamp bevolen heeft.

De gemachtigde van het Bestuur, de Algemeen Militair Commandant, verklaarde, dat toepassing van het P.B. 146 afhankelijk is van de capaciteit van de barak.

Uit eigen wetenschap willen de Staten Uwer Excellentie mededelen, dat de Chinezen èn als onwillige schepelingen èn als door de politie als ongewenste vreemdelingen beschouwd, werden bewaakt door bewapend personeel van de C.P.I.M., achter prikkeldraad-omheining en dat hun rechtskundig adviseur en de R.K. Aalmoezenier, hoogstaande personen uit de burgerij, nadat de Algemeen Militair Commandant en het hoofd der Politie, de Procureur-Generaal, verklaard hadden geen bezwaar tegen de toelating te hebben, toelating tot het kamp geweigerd werd.

Alzo is komen vast te staan o.a: dat geen enkel stuk is opgemaakt van het vorenstaande; dat de verordening op onwillige zeelieden zonder rechtscritiek buiten werking is gesteld na aanvankelijke toepassing; dat de autoriteiten zich het lot van 400 Chinezen achter prikkeldraad gehouden door bewakers van een particuliere maatschappij, niet hebben aangetrokken; dat personen, die zich op de hoogte wilden stellen van de feitelijke en rechtstoestand door die bewakers uit het kamp werden gehouden; dat de overheid niet heeft onderzocht of de Chinezen wel konden beschouwd worden als onwillige zeelieden; dat omtrent hun arbeidsvoorwaarden en lonen geen onderzoek heeft plaats gehad.

De Staten zijn van oordeel, dat deze feiten zozeer indruisen tegen de beginselen van onze Staatsregeling, van onze maatschappelijke en rechtsorde, dat zij het hun plicht achten zich te wenden tot Uwe Excellentie als bestuurder van Curaçao, en vertegenwoordiger van Hare Majesteit de Koningin, met het verzoek een onafhankelijke Landscommissie te benoemen, waarin geen der betrokken autoriteiten of particulieren zal worden opgenomen, om een diepgaand en volledig onderzoek in te stellen omtrent bovenstaande feiten en de oorzaken, die geleid hebben tot de treurige gebeurtenis op 20 April jl. Inzonderheid of de betrokken autoriteiten:

1. Juist en naar de regelen van het recht hebben gehandeld dan wel nalatig zijn geweest in de uitoefening van haar taak.
2. Of de C.S.M. bevoegd was de Chinezen in een kamp achter prikkeldraad omheining te houden en deze te doen bewaken door gewapende bewakers.
3. Of de desbetreffende autoriteiten gewaarschuwd waren, dat de scheiding van de Chinezen in onwilligen en werkwilligen ernstige gevolgen zou hebben.
4. Of de betrokken autoriteiten de vereiste tact hebben gebruikt bij deze splitsing.

En verder om alles te doen wat de commissie in het belang van een goed onderzoek noodzakelijk zal oordelen en zich uit te spreken over de schuldvraag met aanwijzing van den persoon of de personen, die direct aansprakelijk moeten worden gesteld, waarna Uwe Excellentie de maatregelen wel zult willen overwegen, waartoe het onderzoek en de uitspraak U aanleiding zullen geven.

De Staten verzoeken ten slotte inzage te mogen nemen van het rapport der commissie met vermelding van de maatregelen, die door Uwe Excellentie naar aanleiding daarvan getroffen zullen worden. Voorts mededeling van de maatregelen, die door Uwe Excellentie zijn of zullen worden genomen ten einde mogelijke verkeerde toepassingen van wettelijke regelingen in de toekomst te voorkomen."

Na de voorlezing van bovenstaande brief nam het Statenlid **F. A. Vromans** het woord. Hij zeide, dat hij het niet wilde hebben over het recht, dat de Staten hebben om zich tot het Bestuur te wenden voor een onderzoek. Dit recht staat vast. Zijn bedoeling is echter de leden er op te wijzen, dat het beter ware zich uitsluitend te bepalen tot de principiële quaestie en niet door het opnoemen van bepaalde feiten, die niet absoluut vast staan, de brief te verzwakken.

Het lid twijfelt er aan of alle opgenoemde feiten wel voldoende onderzocht zijn. Het zijn bovendien feiten, waarover de Staten reeds een oordeel uitspreken, terwijl zij er een onderzoek naar vragen. De Bestuursgemachtigden hebben in de openbare vergadering moeten verklaren, dat deze feiten hun onbekend waren.

De heer Vromans wil geen standpunt innemen ten opzichte van deze brief, maar hij zou niet gaarne willen, dat de principiële zijde van de brief verzwakt werd door het opnoemen van deze feiten.

Hij acht het college der Staten te hoog om een kans te lopen, dat zij op de vingers getikt worden door het Bestuur, zodat de feiten niet waar zouden blijken.

Hierop vraagt voorzitter Sprockel welke de minder juiste passages zijn.

De heer Vromans zegt, dat hij niet wil spreken van minder juiste passages maar over passages, waarvan de juistheid niet vast staat. Hij wil zich zuiver bepalen tot de principiële zijde van de quaestie en geen feiten aanhalen, die de kans lopen niet juist te zijn.

De Heer **M. F. da Costa Gomez** zegt, dat de Heer Vromans wellicht geen juiste indruk heeft van de brief. Het eerste gedeelte geeft weer, wat het Bestuur zeide. Het tweede gedeelte deelt mede, wat den Staten uit eigen wetenschap bekend is. Hoever dit laatste objectief juist is, zal tevens het onderzoek moeten uitwijzen.

Het verzoekschrift wordt door het opnoemen dezer punten niet verzwakt. Er worden 4 punten aangegeven, die naast de principiële quaestie nog een onderzoek verdienen. Het is nuttig deze punten te stellen.

Daar er geen verdere bezwaren zijn, besluit de Voorzitter deze aan Zijne Excellentie den Gouverneur door te zenden.

Tot slot wordt nog de commissie gekozen, die prae-advies zal uitbrengen over het verzoekschrift van het Apostolaat ter Zee. Tot leden dezer commissie worden gekozen de Heren F. A. Vromans, Dr. A. W. J. M. Desertine en Dr. M. F. da Costa Gomez.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **KS.C:** Voetbal: Zondag as. 16.30 uur Ajax — Vitesse. Deze wedstrijd is de finale om de Pater Ir. de Bruynbeker.

— **St. Thomas Kring:** Vrijdagavond 20 uur zal de St. Thomas Kring vergaderen in het R.K. Zeemanshuis.

DE POST.

Met ingang van 1 Mei 1942 zal de dienst op **Coro**, luchtpostsluiting Woensdag 11.— uur (om de 14 dagen), komen te vervallen.

De luchtpostsluiting voor **Aruba**, op Maandag, Woensdag en Vrijdag 14.— uur worden gesteld op 13.45 uur.

HET PRINSELIJK PAAR EN WEST INDIË.

In West End draait een journaal, dat vooral in deze dagen van bizonder en verheugend belang is. Zowel Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana als Haar gemaal Prins Bernhard spreken tot West Indië. Niemand verzuime dit nationaal journaal te gaan zien.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.11 uur. Zij eindigt morgenochtend om 5.49 uur.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:

Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

CHÈQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	52.75	54.75

„Ik Zweer Trouw Aan De Koningin"

Elf Adelborsten Bevorderd Tot Luitenant Ter Zee.

Eedsaflegging Op Het Vaandel Uit Den Helder.

Hedenmorgen begon om 9 uur een zeer bizondere plechtigheid op het plein van het Fort Amsterdam, toen als gevolg van de hevige regens van vannacht het niet geplaveide plein van het Waterfort te modderig bleek te zijn.

De verschillende onderdelen van de gewapende macht van Curaçao stonden opgesteld. Officieren van verschillende nationaliteit waren aanwezig. Z. E. de Gouverneur werd door de hoogste militaire autoriteiten van Zijn paleis afgehaald en verscheen in de uniform van Opperbevelhebber, gevolgd door Mevrouw en Mejuffrouw Wouters.

Genodigden stonden op een speciaal voor hen gereserveerde plaats, waar ook voor de heren van de pers een zeer goede plaats was vrijgehouden, hetgeen weer een bewijs is, dat er aan overheidszijde verandering te bespeuren valt ten aanzien van de pers.

De Algemeen Militair Commandant begon met een openingswoord, waarin hij persoonlijke herinneringen releveerde uit het jaar 1909, toen hij „in Den Helder studeerde en de voorspoedige bevalling gemeld werd van de Prinses, die thans een bloeiende vrouw is geworden." De A.M.C. gewaagde van de Prinses als symbool van hoop op de toekomst en wees vervolgens op het vaandel van de adelborsten. Nog in April 1940 hadden de adelborsten op het Akkerpark in Den Helder hier de eed op afgelegd.

Gelukkig was het in Mei ontvoerd en thans konden de adelborsten hier ook hun eed op afleggen. De A.M.C. voer voort de drie onderdelen van de eed toe te lichten en roemde toen de geschiedenis van Sparta, welks mensen bij de slag in de Thermopylae wel gesneuveld waren, doch wier dappere dood voortleefde in het opschrift van een steen: „Vreemdeling, die hier passeert, ga naar Sparta en zeg, dat wij gestorven zijn, gehoorzaam aan de wet."

Hierna had de plechtige eedsaflegging plaats. De A.M.C. stelde zich hierbij op tegenover het vaandel. Kapitein van Weel las eerst het Koninklijk Besluit voor en riep vervolgens elken candidaat persoonlijk op. Met ontbloten hoofde, met de linkerhand aan het vaandel en de rechter zwerend omhoog geheven, zwoer vervolgens elke jongeman: „Ik zweer trouw aan de Koningin, gehoorzaam aan de wet, onderwerping aan de krijgstucht; zo waarlijk helpe mij God almachtig."

De jonge luitenants ter zee 3e klasse werden na afloop weer door den A.M.C. als „jonge collega's" toegesproken. De A.M.C zeide, dat de jongelieden bij hun studie zeker dit plechtig ogenblik anders hadden verbeid, en gehoopt hadden in het midden van hun familie te zijn.

„Ik ben er zeker van, aldus de A.M.C., dat van u zal kunnen gelden het woord uit ons volkslied. Den Vaderlant ghetrouwe ben ick tot in den doet."

Met een driewerf „Leve de koningin" en het spelen van de Nederlandse, Noordamerikaanse en Engelse volksliederen" werd deze wel heel bizondere plechtigheid besloten.

Op het Gouvernementsplein defileerden de troepen voor de militaire overheden, waarna dezen den jongen officieren allen persoonlijk feliciteerden.

DE EED OP HET VAANDEL.

Op 14 Mei namen enkele adelborsten onder leiding van een officier de wijk naar Engeland en zo voerden met zich mede het Koninklijk erkende vaandel van hun corps. Zij wilden niet, dat hun vaandel, hetwelk Hare Majesteit in 1904 eigenhandig aan het corps had uitgereikt, zou vallen in handen van de Duitsers. Het vaandel bleef bij hen, toen in Engeland het Koninklijk Instituut voor de Marine werd opgericht.

In het najaar 1941 waren echter alle uitgeweken adelborsten afgestudeerd en besloot men het vaandel over te brengen naar Nederlands Oost Indië, waar een opleiding voor adelborsten was geschapen. Met een oorlogsschip werd het medegegeven om via Curaçao naar Oost Indië te worden overgebracht. In Januari 1942, toen het vaandel op Curaçao aankwam, besloot men het hier te houden, daar de toestand in Oost Indië reeds zeer ernstig was.

Op dit vaandel nu hebben 11 adelborsten hun officierseed afgelegd. Het is van rode stof gemaakt en er op staan de woorden: Koninklijk Instituut voor de Marine. Het is met een Leeuw gekroond, ten teken, dat het koninklijk erkend is. Derhalve ontvangt het ook koninklijke eerbewijzen.

Het vaandel is voor den militair een symbool, het symbool van eenheid en saamhorigheid, van trouw en plichtsbetrachting. Zij, die in het regiment gediend hebben, zijn gekomen en gaan, maar het vaandel blijft. Het vaandel is daar alle jaren door en draagt in zijn wezen de herinnering aan het verleden, de herinnering aan de roemrijke daden van onze voorouders.

Het is daarom: dat aan het Vaandel de grootste eer wordt bewezen; dat het met bizondere plechtigheid wordt afgehaald, intreedt in de gelederen en weder wordt teruggebracht; dat het met bizondere zorg wordt bewaard.

Het wordt alleen bij bizondere gelegenheden bij de troep ingedeeld, bij parades en feestelijke herdenkingen, terwijl door nieuw benoemde officieren, de eed van trouw aan de Koningin voor het front van de gewapende troep met de hand aan het vaandel wordt afgelegd.

Het vaandel gaat voorop in de krijg op de weg van roem, eer en plicht. Tot bescherming van het vaandel en om te zorgen, dat het niet in handen van den vijand valt, moet een ieder zich, desnoods ten koste van zijn leven, opofferen.

Hoezeer ook Hare Majesteit de Koningin het vaandel eert en hoogschat; blijkt wel uit de volgende woorden, die Zij eens sprak bij een vaandeluitreiking:

„Officieren, onderofficieren en soldaten.

Ik heb gewenst u in persoon uw vaandel uit te reiken. Dit is een betekenisvol en gewichtig ogenblik voor uw corps. Ik ben overtuigd, dat gij dit met Mij zult gevoelen.

Gij ontvangt uit de hand van uw opperbevelhebber, in het vaandel het zinnebeeld van Vaderland en Koningin, dat de bataljons schaart tot een regiment. Op u rust thans de ernstige taak, dit vaandel als kostbaar kleinood van uw corps hoog te houden en u zijner waardig te betonen, door nauwgezette vervulling uwer plichten. Zijt indachtig aan de deugden, die een sieraad zijn van den krijgsman en waarvan zeker de eersten zijn: moed, trouw en gehoorzaamheid tot in de dood. Nieuw is uw regiment en nieuw is ook het vaandel, dat het van nu af aan in zijn gelederen zal voeren, doch aloud is de dapperheid van het leger, waartoe dit regiment het voorrecht heeft te behoren.

Onthoudt dit in de jaren, waarin God ons de zegen des vredes schenkt, maar bovenal in de tijden, waarin Zijn wijsheid ons volk druk en beproevingen bescheert. Dan rust op u de heilige plicht te beschermen, hetgeen ons het dierbaarst is, ons zelfstandig volksbestaan en onze vaderlandse bodem.

En mocht gij eenmaal tot die hoge maar zware taak geroepen worden, die gij met inspanning uwer uiterste kracht, ja misschien — wat God verhoede — zijt het ook ten koste van uw leven, volbrengen moet, zo zal de laatste getuigenis uwer makkers van u kunnen zijn, dat gij uw plicht deedt en uw roeping vervuldet."

Uit deze woorden van Hare Majesteit de Koningin blijkt wel zeer duidelijk de grote en diepe betekenis, die aan het bezit van een vaandel moet gehecht worden.

Is het wonder, dat het vaandel zo hoog vereerd wordt? Is het wonder, dat Hare Majesteit de Koningin sprak van een kostbaar kleinood? Als de betekenis van het vaandel zulk een waarde heeft, dan moeten wij ook begrijpen de eerbied, waarmede de militair over zijn vaandel spreekt. In het vaandel immers vindt hij het symbool van zijn levensdoel: uiterste plichtsvervulling tot behoud en bevrijding van het Vaderland.

Van de Fronten.

JAPANNERS BEREIKEN LASJIO IN BIRMA.

Het Chinese communiqué luidt als volgt: „Japanse strijdkrachten maken snel voortgang in Noordelijke richting rond de Oostelijke flank van de Chinezen en pogen Hsipaw te veroveren, waarbij zij de spoorlijn tussen Lasjio en Mandalay hebben doorgesneden. Gisterenmorgen bereikten zij de buitenwijken van Nieuw Lasjio en ook de stad Nanmang ten Zuid-Oosten van Hsipaw. Hoewel biezonderheden ontbreken is het duidelijk, dat de Japanners Hsipaw bezet hebben. Dit zal ernstige gevolgen hebben. Van de andere kant verzwakt de ernst van de situatie in Birma geenszins de Chinese vastberadenheid om de weerstand in Birma voort te zetten" (Tsjungking, (AP) 29.4).

Hsipaw is een station tussen Mandalay en Lasjio op 110 mijl ten Zuid-Westen van Lasjio. De buitenwijken van laatstgenoemde plaats bereikende hadden de Japanners een snelle opmars gemaakt van ongeveer 50 mijl van hun laatst gerapporteerde posities rond Mansam uit. Hoewel de beschikbare kaarten Nieuw Lasjio niet tonen, gelooft men, dat het een voorstad is van de stad aan het eindpunt van de spoorlijn, die zich snel ontwikkeld heeft gezien het verkeer naar China. Nanmang staat ook niet op de beschikbare kaarten (Londen, (AP) 29.4).

22 JAP.-VLIEGTUIGEN DOOR AMERIKANEN VERNIELD.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat vliegers van de Noordamerikaanse groep vrijwilligers 22 Japanse vliegtuigen op Dinsdag hebben neergeschoten bij een vijandelijke luchtaanval op Loilem aan de grens van Yunnan en Birma. Men gelooft dat nog 2 andere Japanse vliegtuigen werden vernield. De Noordamerikaanse machines keerden veilig naar haar bases terug. Alle Japanse vliegtuigen waren van het O-type. Felle luchtgevechten hadden op Maandag en Dinsdag plaats boven Noord-Birma en aan de grens van Yunnan (China) (Tsjungking, (AP) 29.4).

MET DE CHINEZEN IN BIRMA.

Daniel de Luce, die zich met de Chinese strijdkrachten in Birma bevindt, seint het volgende:

De Burgerlijke Regering van Birma heeft Maymyo geëvacueerd op 40 mijl ten Noord-Oosten van Mandalay aan de spoorlijn naar Lasjio, gezien de nadering van de Japanse colonnes. De evacuatie ging gepaard met een serie branden en een stijgend getij van oppositie der inlanders tegen de Britten. Brandende Boeddhistische tempels en opslagplaatsen voor rijst lagen als bezaaid over de vlakten (het bericht zeide niet, of deze overeenkomstig de „verschroeide aarde politiek" ontstonden of door de wanordelijkheden onder de inlanders).

Regens, die waarschijnlijk de eerste zijn van de moesson, doen vrachtwagens vastlopen en laten de rivieren ten Noord-Westen van Mandalay zwellen. Aan het kronkelende front, dat Mandalay beschermt, hebben Chinese en Britse legers hun dunne linies van vermoeide infanterie en door granaten geaaide tanks rechtgetrokken in een poging de Japanse speerpunten te stuiten, die door de Sjan-staten dringen in de richting van Hsipaw en Lasjio.

3 Groepen van Chinese troepen in de Sjan-staten zijn afgesneden van de hoofdstrijdkrachten verder naar het Westen, doch zij hebben een Japans bataljon aangevallen en opgeruimd te Taunggyi, waar een verwoede guerilla-strijd wordt voortgezet rond Loikaw en Slasjing aan de Japanse verbindingslines ten Zuiden van Hsipaw. Japanse vliegtuigen zwermden over Mandalay en andere steden aan de voornaamste Geallieerde verbindingsroutes, welke gebombardeerd en met machinegeweren beschoten werden.

De Japanners bedreigen de havens aan de benedenloop van de rivier Tsjindwin, een grote zijtak van de rivier Irrawaddy, welke door stoomschepen doorploegd worden bijna tot aan de grenzen van China en Brits Indië. Britse tanks, die verbonden zijn aan het Chinese commando, vielen op Zaterdag de Japanners driemaal aan te Meikila en op Zondag deden zij een tegenaanval ten Zuiden van Windwin, dat ongeveer op 60 mijl ten Zuid-Westen van Mandalay ligt. 7 Japanse tanks werden vernield door de Chinese artillerie, doch de Japanners bedreigen Myingyan nog aan de Irrawaddy tegenover de bergen langs de rivier Tsjindwin op 55 mijl ten Zuid-Westen van Mandalay. De Noordamerikaanse Commandant van de Chinese strijdkrachten, Luitenant Generaal Joseph Stillwell, bracht 36 uur aaneen aan het front door zonder te slapen en onder een voortdurend Japans kanonvuur. (Met de Chinezen in Birma, (AP) 29.4).

DUITSE LENTE-DIVISIE VERPLETTERD.

De radio van Moskou berichtte, dat verschillende regimenten van de 5de Duitse divisie, genaamd „lente-divisie", verpletterd zijn 12 uur nadat zij het front bereikten. Hieraan werd toegevoegd, dat in een sector 14 vliegtuigen, die reserve-troepen aanvoerden, op een dag werden neergehaald. (Moskou, (AP) 29.4).

DE VERNIELING VAN ROSTOCK

Russel Landstrom seint uit Londen:

Het centrum van Rostock is een hoop as en nog steeds smeulen er branden in de stad, welke, volgens berichten die Londen bereiken, is geëvacueerd door iedereen behalve de brandweerlieden en enkele militairen. Rostock werd 4 nachten achtereen bestookt in het meest intensieve Britse offensief tegen een enkel doel. De Londense pers bevatte foto's, die door Britse bommenwerpers werden genomen bij de tweede nachtelijke aanval en waarop zulke heldere branden worden getoond, dat vliegtuigen kunnen worden gezien op het vliegveld. Een latere foto van dezelfde nacht toont de gehele stad gehuld in vlammen en rook.

De Berlijnse correspondenten van Zweedse nieuwsbladen meldden, dat Rostock thans zo goed als geheel met de grond is gelijk gemaakt en onbewoonbaar is. Zij zeggen, dat de evacuatie nodig was, omdat — naar zij zeiden — de publieke diensten, voedsel en water niet meer te verkrijgen waren. Het effect van Groot Britannië's laatste reuzenbommen wordt aangetoond in berichten, dat met schrik vervulde vluchtelingen naburige steden bereikten en vertelden, dat grote blokken huizen verbrokkelden als resultaat van de ontploffingen en een zwam werden voor brandbommen.

Naar vermeld wordt, zijn de brandweerlieden feitelijk hulpeloos, aangezien de vernielde fabrieken telkens weer vlam vatten. De terugkerende Britse vliegtuigen doken laag en gaven kanon- en machinegeweervuur af op de brandweerlieden en politiemannen om hen te beletten doeltreffend werk te verrichten. De rapporten over ongevallen zijn veel groter dan te Lübeck en leidden Zweedse waarnemers ertoe te geloven, dat 500 personen gedood werden bij de 4 nachtelijke aanvallen (Londen, (AP) 29.4).

DE POSITIE DER RUSSEN.

Door de verovering van Borok, een knooppunt van spoorlijnen aan het Noordwestelijke front, scheen het dat de Russen de heerschappij hadden erlangd van de gebieden rond het Ilmenmeer, met uitzondering van de Duitse zakken te Novgorod en Staraya Russa De overwinning werd bekend gemaakt door de radio van Moskou, waardoor de vroegere berichten uit Stockholm werden bevestigd, en militaire deskundigen verklaarden, dat de opmars de Duitse posities ten Noorden en ten Zuiden van het Ilmen-meer heeft geflankeerd. Gezegd wordt, dat de Duitse verbindingslinies naar achteren ook bedreigd worden.

Aan het Smolensk-front, waar de Russische communiqué's zeiden, dat de Duitse pogingen om een wig te slaan in de Russische linies werden afgeslagen, gebruiken de nazies sterke tankstrijdkrachten, waarin een aanduiding wordt gezien, dat de grond na weken weer hard begint te worden (Londen, (AP) 29.4).

DE AANVALLEN HERVAT.

De Royal Airforce hervatte de aanvallen op bezet Frankrijk met een hevige aanval, waarvan het geluid duidelijk kon worden gehoord op de Zuidoostelijke kust van Engeland. De ontploffingen, die ramen hier deden trillen, bereikten een hoogtepunt tussen 10 en 11 uur in de morgen. Enige tijd later stak een grote formatie van terugkerende Britse oorlogsvliegtuigen de Engelse kust over, komende uit de richting van Calais (Folkestone, (AP) 30.4).

GEBIED VAN PARIJS GEBOMBARDEERD.

Fabrieken van Parijs, die oorlogsmaterialen voor Duitsland maken, waren in de afgelopen nacht wederom het mikpunt van de Royal Airforce, terwijl deze voor het achtste achtereenvolgende nacht het offensief over het Kanaal voortzette.

Het speciale object van de Britse bommenwerpers in het gebied van Parijs was de Gnome-Rhone Aero fabriek te Gennevilliers aan de Seine op ongeveer 10 mijl van het hart van de vroegere Franse hoofdstad. De Britten zeggen, dat de fabriek vliegtuigmotoren voor Duitsland bouwt. Zij werd voor de eerste maal aangevallen in de nacht van 5 April. De aanval van de fabrieken in het gebied van Parijs de afgelopen nacht was de vijfde binnen minder dan 2 maanden. Andere Britse luchtformaties vielen de Duitse vliegvelden aan in de bezette gebieden.

Volgens de gegevens was de aanval in de afgelopen nacht op de Gnome-Rhone fabrieken veel heviger dan die van 5 April.

Verschillende grote winkels in Norwich in het winkeldistrict van East Anglia lagen in puin als resultaat van een korte, doch scherpe nazie-aanval in de afgelopen nacht, waarbij verschillende aanvallende bommenwerpers door de defensies slipten en brisant- en brandbommen wierpen. Een hevig gordijnvuur van nachtelijke gevechtsvliegtuigen verijdelde de Duitse plannen voor een aanval op grote schaal (Londen, (AP) 30.4).

WERELDNIEUWS.

CUBA ERKENT ENKELE VRIJE FRANSE BEZITTINGEN.

Cuba stond de formele diplomatieke erkenning toe aan zekere Franse bezittingen onder beheer van de Vrije Fransen. Hoewel de Cubaanse Regering officieel de betrekkingen onderhoudt met de onder nazie-dominatie staande Vichy-Regering, werd bekend gemaakt, dat, in zoverre het de gebieden onder toezicht van de Vrije Fransen betreft, Cuba met deze zou onderhandelen „uitsluitend" door het Hoofdkwartier van de Vrije Franse Regering (Havana, (AP) 29.4).

LAVALS CABINET RICHT DE AANDACHT OP NOORD-AFRIKA.

Nu de reorganisatie van de Franse Regering zo goed als voltooid is, heeft het cabinet van Laval voor de eerste maal de aandacht gericht op de Noordafrikaanse problemen, sedert het aan de macht kwam. Nogues en Fenard arriveerden gisteren te Vichy en begonnen met een serie van conferenties met hooggeplaatste officieren. Nogues lunchte met Pétain en hield nog andere besprekingen over de Afrikaanse situatie.

Pas waren de eerste twee gearriveerd of Chatel, de Gouverneur Generaal van Algiers, arriveerde per vliegtuig. Intussen arriveerde Jannekeyn, de nieuwe Secretaris van Luchtvaart, die op een uitgebreide inspectietocht is van de Noordafrikaanse bases, te Casablanca na gisteren de luchtbases van Rabat geïnspecteerd te hebben.

Tegelijkertijd nam Schout bij Nacht Gervais de Lafond het commando over van het tweede lichte eskader van de Franse Marine, dat zijn basis te Casablanca heeft, en hees zijn vlag op de kruiser „Primauguet" (Vichy, (AP) 29.4).

BINNENKORT BIJEENKOMST VAN DE AS-LEIDERS.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens een radio-uiteenzending van Tokio werd gezegd, dat Hitler en Mussolini binnen enkele dagen een ontmoeting zullen hebben. Het nieuwsblad „Hochi" van Tokio zou hebben gezegd de inlichtingen te hebben verkregen van „goed ingelichte kringen in Berlijn". „Hochi" zeide ook, dat volgens geruchten de Ambassadeur in Duitsland, Luitenant Generaal Hirosji Osjima voor Japan zal deelnemen aan de conferentie. Men neemt aan, dat de besprekingen het naspel zullen zijn van Hitlers rede van Zondag „betreffende het lente-offensief (Londen, (AP) 30.4).

GENERAAL GEORGE EN CORRESPONDENT JACOBY OMGEKOMEN.

Een verklaring van MacArthurs Hoofdkwartier luidt als volgt: „De Opperbevelhebber maakt met diepe droefheid het overlijden bij een vliegongeval bekend van Brigadier Generaal Harold H. George van het luchtcorps en de militaire correspondent Melville Jacoby van „Time" en „Life" (tijdschriften). Generaal George voerde het commando over de luchtstrijdkrachten gedurende de Philippijnse campagne en was een der meest vooraanstaande figuren in de wanhopige en hardnekkige worsteling om Luzon. Hij werd voor dapperheid gedecoreerd en werd door Generaal MacArthur beschouwd als een der beste vlieg-officieren van de wereld. Melville Jacoby volgde de Philippijnse campagne voor „Time" en „Life" en stak niet alleen uit om zijn letterkundige talenten, doch om zijn volledige devotie aan militaire normen. Hij zou wel hebben kunnen dienen als een voorbeeld voor oorlogscorrespondenten aan het front". (Het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië, (AP) 30.4).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Een marine-communiqué van de Vrije Fransen maakt bekend, dat de gewapende treiler „Vikings" van de Vrije Franse vlootstrijdkrachten tot zinken is gebracht. Men gelooft, dat de leden van de bemanning gered zijn.

— **Caïro** Het communiqué van het Midden-Oosten luidt: „Beide zijden waren gisteren actief. Gedurende de dag verdreven onze lichte mobiele strijdkrachten kleine vijandelijke colonnes, waaronder tanks en pantserwagens. De gehele dag door waren er zandstormen."

— **Tsjungking:** Een zegsman van het Chinese leger zeide op een persconferentie, dat er gevechten plaats hebben in Nieuw Lasjio op enkele mijlen van Lasjio. Hij verklaarde, dat een groot deel van de oorlogsmaterialen in Lasjio is verwijderd en sommige moesten worden vernield. Hij zeide, dat grote branden woeden nabij Lasjio, doch het is niet bekend, of deze werden gesticht door vijfde colonners, of deel uitmaken van de verschroeide aarde politiek of door de Japanners zijn veroorzaakt. Berichten van het front verklaarden, dat Luitenant Generaal Joseph Stillwell, Commandant van de Chinese strijdkrachten, vastbesloten is elke voet gronds te bestrijden. Militaire kringen gaven de mening te kennen, dat hij begunstigd wordt door steeds ruwer terrein in de richting van Mandalay.

— **Londen:** Een goed ingelichte bron zeide, dat de Japanners zich dwars over de Birmaweg genesteld hebben in de buurt van Lasjio en de Britse en Chinese verdedigers van Birma gescheiden hebben, zodat de Britten zich snel in Noordelijke richting moeten terugtrekken om te ontkomen aan afsnijding en de weg naar Brits Indië te bewaken. De zegsman zeide, dat de Britten in het Westen en de Chinezen in het Oosten zouden voortgaan Birma te verdedigen op 2 verschillende fronten en een poging zouden kunnen doen zich wederom te verenigen door tegenaanvallen uit het Noord-Westen en Noord-Oosten.

— **Berlijn:** De Duitse radio zond een bericht uit van het Hoofdcommando volgens welk de Russen sterke tankstrijdkrachten gebruikten bij de gevechten rond Orel. De Russen zouden verschillende dagen hun aanvallen hebben geconcentreerd in het gebied ten Noord-Oosten van Orel. Alle aanvallen zouden echter zijn afgeslagen met verliezen in tanks en infanterie voor de Russen.

Hieraan werd toegevoegd, dat grote gevechten plaats vonden in de buitenwijken van een grote plaats, waar de Russen erin slaagden de Duitse posities te doorbreken. Bij een tegenaanval zou de vijand echter zijn teruggeworpen. Een sterke tankaanval onderging hetzelfde lot.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijken dank voor de vele bewijzen van belangstelling, ondervonden bij het overlijden van mijn vrouw

Mevrouw H. W. GERDING—VRIEND.

R. Gerding.

1426

MAAND-OVERZICHT SURINAAMSE PERS.

VI.

Suriname en de oorlog.

26 Maart.

In een radio-rede hedenavond door Ds. D. A. Hoekstra voor de Nationale Vereniging „Suriname waakt" gehouden werd o.a gezegd:

„Suriname, het Gebiedsdeel dat jaar in jaar uit een 3 millioen subsidie moest ontvangen uit het Moederland om de begroting sluitend te krijgen is thans aangewezen op zichzelf en toont, al is het dan noodgedwongen, dat zij bereid is offers te brengen en daardoor in staat zelfstandig de landhuishouding te kunnen bestieren zonder tekorten en zonder subsidie, ja zelfs met een overschot, waardoor Suriname de regering in Londen van een zware last heeft bevrijd, wat vooral in deze oorlogstijd van gewicht is, waar deze regering staat voor machtige defensieuitgaven.

Maar Suriname heeft zelfs nog meer gedaan, het heeft direct bijgedragen in de kosten van oorlogvoering door zijn Spitfirefonds, Jan van Galen-fonds, ambulances met nog een bedrag van honderdduizend gulden van 's Landswege. Zo heeft Suriname getoond in de oorlogsjaren en doet het elke dag weer in volkomen verbondenheid met Nederland en de Nederlandse regering in Londen.

Individueel hebben wij allen hier in Suriname het onze te doen. Individueel kunnen wij misschien niet veel, maar in eendracht en verbondenheid en gemeenschap kunnen wij wel veel......

Het is nu geen tijd voor stilzitten, maar tijd voor arbeid en werken zo hard we kunnen. In Amerika en Engeland draaien de fabrieken dag en nacht op volle kracht. Niet enkel voor de oorlogsindustrie, maar ook voor de gehele samenleving.

Zo moet het ook hier. Ook hier moet gewerkt worden op volle kracht door allen en in verbondenheid. Een goed begin is het halve werk.

Daarom na de slag, niet versaagd maar aangepakt, niet uit het veld geslagen bij teleurstellingen of mislukte pogingen, maar doorgezet trots alles. Als Rijksconferentie t.z.t. gehouden worden wanneer dan ook, laat dan onze Surinaamse vertegenwoordiging op die conferentie kunnen zitten met gerechtvaardigde trots en kunnen wijzen op wat Suriname heeft gedaan en gepraesteerd en praesteert, dat dan op die Rijksconferentie de stem van Suriname mag worden gehoord en dat er naar geluisterd moet worden, omdat die stem van grote waarde is.

Dit kan als allen medewerken en samenwerken naar hun krachten en gaven en vermogen."

Een adres van de kleinhandel.

Door 39 houders van kleine manufacturenzaken werd een brief aan de Commissie voor de prijszetting gericht, waaraan wij het volgende ontlenen:

Winstmarge ad 40%. Bij besluit van den Administrateur van Financiën werd voor Paramaribo bepaald, dat voor eenvoudige manufacturen en textielgoederen de verkoopprijs voor de groot- en kleinhandel zou bedragen ten hoogste in totaal 40% boven de prijs „franco" magazijn. Van deze 40% werd 20% aan de groothandel toegestaan.

Vermits de kostprijs voor de kleinhandel niet gelijk is aan die van de groothandel, doch gelijk is aan de kostprijs „franco magazijn" vermeerderd met 20% winst voor de groothandel, bedraagt de winstmarge voor de kleinhandel slechts 16,2% van de door deze aan de groothandel betaalde prijs.

Aan de kleinhandel is derhalve een geringere winstmarge toegestaan dan aan de groothandel. Redelijker zal het zijn de verdeling in die zin te wijzigen, dat aan de groothandel 1/3 deel en aan de kleinhandel 2/3 deel van het vastgestelde winstpercentage worde toegekend.

Een slecht Amerikaans boek over Suriname.

In het Maartnummer van „Suriname Zending", het Zendingsblad der Evangelische Broedergemeente in Suriname, levert Ir. J. J. van Wouw een uitvoerige en vernietigende critiek op het nogal sterk gepropageerde boek van Nivol Smith, „Bushmaster" (ondertitel „Into the jungles of Dutch Guiana") verschenen bij Bobbs-Merik New York. Nicol Smith, die in het midden van het vorige jaar de drie Guyana's bezocht, maakte te Paramaribo niet in ieder opzicht een aangename indruk. Biezonder opvallend was dat hij weigerde deel te nemen aan enig gesprek betreffende de oorlog; dat hij zonder meer zeide daarin geen belang te stellen en een zeker dedain scheen te hebben voor mensen, die er wel belang in stelden. Sommigen hielden hem bijgevolg voor een „Idealist"; anderen meenden, dat hij een pacifist was, en nog anderen, dat hij pro-Duits was.

Aan de critiek van Ir. J. J. van Wouw zij het volgende ontleend:

„Nicol Smith, author of Burma Road. Zo kondigt de uitgeefster triomfantelijk aan op het gekleurde omslag, waarop een Tahitiaans aandoende — zo als altijd voor de gelegenheid uitgedoste — Indiaanse „Orchideëen prinses" (nader gebleken een onderwijzersvrouw te zijn) temidden van allerlei blaadjes de „jungle" moet verbeelden.

Lezer, als ge na dit wangedrocht te hebben doorgeworsteld nog leeft, dan neemt ge u voor, nooit meer iets te geloven van al die verhalen, die u zo smakelijk worden opgedist en zeker nooit „Burma Road" te lezen, al is meneer Nicol Smith er ook duizendmaal geweest. Want de verzameling leugens, die over Suriname in dit „Bushmaster" bijeen geraapt, de walgelijke nonsens, die tot misselijkwordens toe opgediende „mysteries" de weerzinwekkende opmerkingen over land, bevolking en beheer zijn van dusdanige aard, dat zij verre overtreffen, alles wat tevoren op dit terrein aan de boven gewraakte „bittertafel" aan met alcohol bezwangerde verhalen werd gedebiteerd.

En dan te denken, dat juist de oorlog, die ons die welverdiende rust van zulke „authentieke" reisverhalen gaf, daar schuld aan is. Want...... lezer, schrik niet...... bovenvermeld omslag beveelt het boek aan omdat het „ahead of the news" is, namelijk dat het licht werpt op „the dangerspot in Hitler's cast for world dominion", de Guyana's. Gij schrikt wèl, want ik heb het ook gedaan. Het is ook geen kleinigheid. Men ve. wacht zoiets als Pratts grondige studie „America and the total war".

Maar neen, de oplossing blijkt uit een geheel andere hoek te komen. „The story has a villian", zegt het omslag. Natuurlijk, ieder boek, dat zich respecteert, heeft een schurk. Verder dus. Wie is de boef? Niemand minder dan een geheimzinnige Duitser. Dr. Von Heidenstamm, die kenner bij uitnemendheid van het Surinaamse oerwoud. Gij, Stahll, Kayser, De Goeje, Ahlbrinck, om alleen enkelen van de recentste te noemen, gij leden van de diverse expedities naar binnenland en grens, kniel neder. Want er is geen kenner van het „Bos" dan Dr. Von Heidenstamm, de Bushmaster en Nicol Smith is zijn profeet. Gij allen, die sedert jaren in het bos werkt in exploiteert, leest dit werk en gij kunt er wat van leren, namelijk, hoe het evenwicht tussen periode te bewaren, waarin gij stikt van machteloze woede om zulke leugens en waarin gij u doodlacht om de nonsens.

„Stupid burghers in Paramaribo with their narrow views what do they know about colonisation").

Over de bevolking, het Bestuur en het land is mijnheer niet enthousiast, vooral over de Creoolse bevolking niet. De handigheid om den „bushmaster", sprekend in te voeren, zodat de arme Smith het niet zelf gezegd heeft, vergoelijkt niet de verregaande onbeschoftheid over de Surinaamse vrouwen; „those black cows who are even married by the Dutch". Ook al zegt een Duitser dit, die zogenaamd Hitleriaan blijkt te zijn aan het eind en den armen Smith bedrogen heeft, dan hoort deze het aan zonder enig protest en dat is infaam. Verder blijkt genoeg, dat de heer Smith niet veel fiducie in ons Bestuur heeft, maar dat hij een Duitser tot spreektrompet van zijn gevoelens maakt, is rondweg misselijk. Zijn beschrijving van de Nederlandse handelslui en hoe zij steeds hier zitten te drinken eveneens."

En heel het machtig raderwerk staat stil.

27 Maart.

Wordt ter algehele kennis gebracht, dat: — met het oog op de Goede Vrijdag en de Tweede Paasdag — de treindienst op 3 April en 6 April jl. zal stilstaan. In verband hiermede zal de trein naar Republiek rijden op Dinsdag 7 April en naar Kabelstation op Woensdag 8 April: terugkeer Vrijdag 10 April d.a.v.

Kwikzilver in Suriname.

Naar aanleiding van de door een lezer gestelde vraag of er in Suriname geen kwik voorkomt, schrijft de „Surinamer":

„Dat er hier kwikzilvererts gevonden is, is juist. Persoonlijk hebben wij monsters ervan gezien, afkomstig uit het Marowijnegebied, naar ons werd medegedeeld.

In hoeverre ontginning mogelijk is, weten wij niet.

Gezien de omstandigheden van het ogenblik, is dit misschien wel een onderzoek waard.

In de Encyclopaedie van Nederlands West Indië staat onder kwikzilver het volgende aangetekend: „In 1911 werd nabij de Marowijne cinaber-erts gevonden. Volgens het Koninklijk Verslag 1913, blz. 3 werd van de analyse daarvan aan de Technische Hogeschool te Delft een gunstig rapport ontvangen. Voor rekening van een Nederlands syndicaat is thans (1914) een onderzoek in gang of een lonende ontginning mogelijk is."

Ten aanzien van dit onderzoek vernemen wij van bevoegde zijde bij navraag, dat het heeft geleid tot de gevolgtrekking in 1913, dat ontginning niet lonend zou zijn, daar de aanwijzingen slechts op een geringe hoeveelheid erts wezen.

Voorts vernemen wij, dat de eerste monsters werden aangebracht in 1912 en wel uit het Marowijnegebied.

Na 1915 is het onderzoek nog enige keren herhaald, o.a. ten tijde van wijlen den Heer Fairweather, die er belangstelling voor had. De gevolgtrekking schijnt steeds dezelfde te zijn geweest: ontginning niet lonend te achten."

De censuur op Curaçao.

Naar aanleiding van de maatregelen door de Censuur op Curaçao tegen de „Amigoe di Curaçao" genomen, merkt „De West" op (stijl gelijk steeds voor rekening van het blad):

„De Procureur-Generaal heeft een verbod uitgevaardigd, dat de pers voorlopig niet verder mag schrijven over het conflict der zeeliedén. Hij acht deze zaak van dieper betekenis dan een gewoon plaatselijk arbeidsconflict, omdat hier een oorlogsbedrijf in het spel is. Of men met die doofpotpolitiek veel verder komt?

De Rijksconferentie.

„In de Statenzitting is gisteravond bekend gemaakt, dat het College besloten heeft zich voorlopig te onthouden van het voorstellen van dubbeltallen aan den Gouverneur, ter verkiezing van afgevaardigden voor de Rijksconferentie, welke na de oorlog zal worden gehouden.

Waar Oost Indië (dat het initiatief te dezen nam) voorlopig niet in staat is afgevaardigden te benoemen, achten de Staten het gewenst te wachten, tot Indië daartoe weder in staat zal zijn, om daarna ook afgevaardigden voor Suriname aan te wijzen."

Zeedienst Belem-Paramaribo opgeheven.

Blijkens ontvangen berichten van de directie van de S.N.A.P.P. is de maandelijkse zeedienst tussen Belem en Paramaribo tijdelijk opgeheven. Het ss. „Oyapock" blijft echter de dienst Belem Cayenne onderhouden.

Mr. K. J. van Erpecum.

Aan het eind van de openbare vergadering gisteravond waarschijnlijk de laatste van het aftredend college, heeft Dr. Del Prado enige afscheidswoorden gericht tot den voorzitter Mr. K. J. van Erpecum, die zich bij de laatste verkiezingen niet meer beschikbaar had gesteld en dus den Staten vaarwel zegt.

De Alarm-week.

30 Maart.

Uit een nabeschouwing van „De Surinamer" onder het opschrift „Oef! Wij zijn erdoor".

„De alarmweek is achter de rug. Het alarm klonk slechts twee keren, beide keren overdag, t.w. Maandagnamiddag en Woensdagvoormiddag. Alle gissingen, berekeningen en aftellerij op knopen zijn misgelopen. Slimmerds, die van Maandag, Woensdag de sprong maakten naar Vrijdag, bleken er niets van te weten, want er gebeurde niets. Spanning was er echter genoeg: Zou ik nog uitgaan? Zou ik dat nog beginnen? Het is een waagstuk, want als alarm gaat, dan ben ik geknoeid......

Dat is nu allemaal achter de rug. Net op tijd, want het regenseizoen schijnt steeds te willen intreden en dan is er helemaal geen aardigheid meer aan. Als het echt wordt nu ja, dan neemt men alle ellende tegelijk aan, maar om bij pree-pree dat er ook nog bij te hebben...... laten we er niet over piekeren, want we hebben het niet gehad. Heeft niet een bekende psychiater gezegd, dat de meeste angst wordt gekoesterd door dingen, die nooit komen? De alarmweek is achter de rug, zeggen wij opgelucht."

Het interview van de „Amigoe di Curaçao" met A. H. Peters.

Bij het interview met den heer A. H. Peters, landbouw-attaché te Washington, afgedrukt in de „Amigoe di Curaçao" van 18 Maart tekent het nieuwsblad „Suriname" aan:

„Niets nieuws voor ons, zouden wij erbij kunnen aantekenen. Een geluid dat ons niet onbekend is, doch zoals het is, vrezen wij, dat het bij een geluid zal blijven.

Wie geen vreemdeling in Jeruzalem is, en wie is het hier, weet dat wij steeds een pas voorwaarts doen om daarna twee stappen achterwaarts te gaan.

Wanneer wij nagaan hoe de arbeiders uit de landbouw, grote zowel kleine, worden weggehaald om elders te worden tewerk gesteld, werk dat door anderen even goed verricht zou kunnen worden, iets waarop dit blad bij herhaling heeft gewezen, dan is dit fout en wanneer men blijft volharden in deze fout, dan maken indrukken als in het interview zijn verwerkt op ons niet de minste indruk. Zolang men niet, vooral in deze tijd, door de positie van de landbouwers te verbeteren, hen bindt aan hun perceel, zullen wij geen stap vooruit gaan.

Eerder zal er ontwrichting plaats hebben, en het wordt ons bang te moede, wanneer wij ons losmaken van deze fraaie uitzichten en de werkelijkheid aanschouwen.

De moeilijkheden in het goudbedrijf.

Het nieuwsblad „Suriname" beseft, sedert de maatregelen van Dr. Rutgers, maar al te zeer, dat het goud den mens veelal niet tot zegen strekt. Aan een beschouwing van het blad zij het volgende ontleend:

Nauwelijks waren de maatregelen bekend of van vele zijden w.o. Staten en Pers, werd eenstemmig betoogd, dat de doodsklok over het goudbedrijf werd geluid.

Trots dit bleef het Bestuur volharden in deze regeling en vandaag is de toestand slechter geworden dan men gevreesd had. Velen keren het bedrijf de rug toe, omdat zelfs al mochten zij erin slagen het goud te vinden, er niets voor hen overblijft. Men moet niet vergeten, dat verreweg de meeste goudzoekers slechts kleine hoeveelheden winnen en gezien de lage prijs door Dr. Rutgers bepaald en de hoge prijzen die voor voeding en gereedschappen moeten worden betaald, zij ongeveer in dezelfde positie blijven verkeren als wanneer zij niets gevonden hadden.

Maar niet alleen de goudzoekers zijn gedupeerd ook anderen. Zo deelde een goudopkoper ons mede, dat het voorkomt, dat goud gewogen door het Kol. Gouvernement, daarna op eigen schaal gewogen een zelfde resultaat oplevert. Wanneer echter het goud op de Bank wordt afgeleverd die voor de viezen-fonds het goud overneemt, bestaat er een verschil van gewicht.

Het blad gaat de oorzaken hiervan na en vervolgt:

Doch wat de zaak ernstig maakt is, dat de goudopkoper een vergoeding ontvangt van 1,5 ct. per gram. Uit deze kleine vergoeding moet hij betalen de rechten als goudopkoper en daarnaast de verschillen dekken zoals hierboven is uiteengezet. Voor elk gram verschil in weging derft hij een commissie over 118 gram goud.

Uit dit alles en veel meer blijkt dat wil men heus de kip niet slachten, die de gouden eieren legt de maatregelen van Dr. Rutgers zo spoedig mogelijk correctie behoeven.

De enige correctie is dat men de goudprijs grondig herziet en de positie der goudopkopers beter regelt.

Maar zoals de toestand thans is, ink. ƒ 1.72 en verk. ƒ 2.50 per gram goud wekt wreveling.

ARUBA.

ZUSTER DIGNA O.P. JUBILEERT.

Morgen zal het 25 jaar geleden zijn, dat de Eerwaarde Zuster Digna O.P. haar geloften aflegde en trouw beloofde aan Haar Hemelsen Bruidegom.

25 Jaren lang heeft zij haar gelofte gestand gedaan en haar leven geofferd voor God en de mensen.

Morgen is het feest voor haar, voor al haar medezusters en voor allen, die haar kennen.

KAPITEIN VAN ERP KOMT MAANDAG.

Kapitein Theophilus van Erp zal naar alle waarschijnlijkheid, tezamen met Mevrouw van Erp, aanstaande Maandag te Oranjestad arriveren. De Heer en Mevrouw van Erp zullen een huis op de Klip betrekken. Aanvankelijk zou men reeds morgen te Oranjestad aangekomen zijn, doch bij gebrek aan gunstige wind, kunnen de meubels niet vervoerd worden.

VIERING ST. JORISDAG DOOR FRANCISCUSGROEP ORANJESTAD.

Zoals het van zelf spreekt, werd Zondag jl. — de dag waarop de Arubaanse padvinders hun patroondag St. Joris vierden — plechtig ingezet door het bijwonen van de Hoogmis, waaronder alle voortrekkers en verkenners de H. Communie ontvingen. Ook de uitgenodigde St. Paulusgroep van San Nicolas woonde de H. Eucharistie bij. Tegen het einde van de H. Mis kwamen ook de uitgenodigde groepen van San Nicolas aan, nl. de groep van de Nederlandse Padvinders Vereniging en de groep der Methodisten.

Na afloop der H. Mis was er verzameling op het erf van de Eerwaarde Zusters, waar de jongens van de St. Franciscusgroep vlug hun ontbijt gebruikten. Daarna marcheerden de verschillende groepen keurig naar haar plaats voor het uitreiken van de vlaggen. De St. Joris-vlag, de troepvlag en de nationale vlag werden achtereenvolgens uitgereikt door Gezaghebber Isaac Wagemaker, A.D.V.G. Pastoor Bartel O.P. en Dr. Dussenbroek. Bij deze plechtigheid waren de heren Colbi van de Lago, de Britse Consul en de Panamese Consul alsmede vele andere genodigden aanwezig.

A.D.V.G. Pastoor Bartel richtte een hartelijk welkomsgroet aan Gezaghebber Isaac Wagemaker en overige genodigden en bedankte het gezelschap voor zijn tegenwoordigheid.

Hierna sprak Gezaghebber Isaac Wagemaker de Padvinders toe en zei, dat ze de vlaggen met eer moeten dragen en dat de vlaggen steeds vooraan, tot den laatsten man moeten worden gehandhaafd en moedige de St. Franciscus-groep aan, om steeds op de ingeslagen weg te blijven doorgaan. Na het uitreiken der rode rozen volgde een schitterende tocht door Oranjestad. Onder de overdekte speelplaats van de L.O.B.-school gebruikten de jongens daarna hun boterham, zodat ze om 13 uur weer keurig stonden opgesteld voor het installeren van 5 voortrekkers en 3 verkenners. Na het uitreiken der jaarsterren ging het in optocht naar het R.C.A.-terrein, alwaar verschillende wedstrijden werden gespeeld.

De overwinnaars waren:

Hardlopen: voortrekkers: 1. Angel Chirino (St. Franciscusgroep); 2. Damiaan Tromp (St. Franciscusgroep).

Hardlopen verkenners: 1. Maiki Fingal (St. Franciscusgroep); 2. R. Tromp en J. Palm (St. Franciscusgroep).

Hardlopen welpen: 1. Karel Jacobs van de St. Franciscusgroep; 2. Juan Perez van de St. Paulusgroep.

Inhaal Race: Voortrekkers: Angel Chirino (St. Franciscusgroep); Verkenners: R. Tromp (St. Franciscusgroep); Welpen: K. Jacobs (St. Franciscusgroep).

Uniform Race: Verkenners: 1. J. Wever (St. Franciscusgroep); 2. Ch. Salomon (Methodistengroep); Welpen: 1. L. Posner (St. Franciscusgroep); 2. Karel en George Larmonier (St. Paulusgroep).

Er werd ook een geanimeerde voetbalwedstrijd gehouden tussen de groepen St. Franciscus en St. P... uitslag was 1—1. Het was ... moeite waard om de inhaal ... een cine-kodak op te nemen. ... Chirino eens even liet zien ho... pen kon. Het laatste gedeelte ... net alsof Chirino alleen liep ... stilstond: zo vlug passeerde h...

Na de prijsuitdeling vertrok... verschillende groepen zeer ... huiswaarts. Het was zeer ... welgeslaagde feestdag; waar... konden zien, wat er met onze ... bereikt kan worden en waar... kon constateren, dat de orde ... pline goed waren. Wij hopen ... ke mooie dagen voor onze jonge... dikwijls zullen aanbreken en ... wensen wij der St. Francis... proficiaat met het welslagen ... feest en onze complimenten me... haalde successen, door steeds ... één te zijn in de overwinning...

AUTO-ONGELUK.

Zondag jl. omstreeks 18 uur ... de er een vrij ernstig auto-ong... de Paraderaweg, waarbij een ... een passagiersauto met elkaar ... sing kwamen; beide wagens ... ged als vernield. Gelukkig ... geen doden te betreuren, doch ... sonen werden gewond, w.o. een ... gewonde met hersenschudding ... met een linkerarmfractuur en ... anderen met gelaat- en beenw... dingen.

Zowel de ambulance als Dr. ... waren spoedig ter plaatse aanwe... evenzo werden beide gees... (Pastoor Bartel en Kapelaan ...) ontboden, die vlug opdaagden ... het geval geestelijke bijstand ... was. De gewonden werden naar ... Pedro-hospitaal vervoerd, waar ... handeld werden door Dr. Robi... assisteerd door het Rode Kruis.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Boerenkool met worst. Morgen: Nassi greng.

Agenda:

Do. 30 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Vr. 1 Mei 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Di. 5 Mei 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Wo. 6 Mei 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".

WACHTDIENSTEN: Do. 30 April:
Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsch, tel. 398 Beatrixlaan 16.

Sportdag: 's Morgens. Gedurende de morgenuren van de sportdag op 3 Mei zullen er athletiek-wedstrijden gehouden worden voor junioren. Aanvang 7.30 uur; terrein Rio Canario. De wedstrijden bestaan uit diverse athletieknummers voor jongens van 10 t/m 17 jaar. Inschrijvingen behoeven niet van te voren ingezonden te worden, doch geschieden op het terrein voor de aanvang van de verschillende nummers.

's Middags: Gedurende de middaguren kunnen de ouderen zich vermaken met allerlei sportspelen, waarvan wij o.a. noemen het zo bekende voetbal, ping-pong, doelschieten, balwerpen en diverse andere behendigheidsspelen. Ook voor de ouderen bestaat er geen inschrijving; men gaat naar het sportterrein en doet mee waaraan men wil meedoen.

Vanzelfsprekend wordt er voor de dorstige kelen gezorgd, waarvoor een goed voorziene bar aanwezig is.

Ping Pong: De Curaçaose Sportclub heeft ons uitgenodigd om op een nog nader te bepalen avond ping pongwedstrijden te spelen tegen onze leden. Het is ons bekend, dat er verschillende ping pong-spelers onder onze leden schuilen en deze worden verzocht zich per omgaande in verbinding te willen stellen met den heer Rosenthal.

Zodra er meer gegevens beke... betreffende aantal deelnemers... deelnemers, waarmede wij kunnen... komen, zal de datum bepaald w... (één avond).

Voetbalen: As. Vrijdag een vr... schappelijke wedstrijd „Asiento"... „Willemstad". Terrein Rio Can... Aanvang 16.45 uur. Scheidsr... Heer Jansen.